

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/០៧១៤/០២១០

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស តម្កល់ឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញា ស្តីពីបក្សាប័នរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី២ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំលើកទី៥ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពី បត្យាប័ននានាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពីបត្យាប័នរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលបានចុះហត្ថលេខា នៅរដ្ឋធានីហាណូយ សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម នាថ្ងៃទី ២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

ព.ស. ១៤០៧.៩០៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ ច្បាប់ឧត្តរា

លេខ: ៩១៤.ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែករំលែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៤
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា

**សន្និសីទ
ស្តីពី
បក្សាប័ណ
រោង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និង
សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម**

5

MM

**សន្និសីទ
ស្តីពី
បត្យាប័ន
រវាង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និង
សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមភ្នំពេញ**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមភ្នំពេញ (តទៅនេះហៅ
ថា "ភាគី" សម្រាប់ភាគីនីមួយៗ ឬ "គូភាគី" សម្រាប់គូភាគី)

ដោយមានបំណងលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរវាង
ប្រទេសទាំងពីរក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើស ដោយឈរលើមូលដ្ឋានគោរពអធិបតេយ្យភាពគ្នា
ទៅវិញទៅមក សមភាព និងផលប្រយោជន៍រួមទាំងសងខាង តាមរយៈការចុះសន្និសីទ
បត្យាប័ន

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ ៖

**មាត្រា ១
កាតព្វកិច្ចធ្វើបត្យាប័ន**

ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្និសីទនេះ ភាគីយល់ព្រមធ្វើបត្យាប័នទៅ
ឲ្យភាគីម្ខាងទៀតនូវបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានវត្តមាននៅលើដែនដីរបស់ខ្លួនដែលភាគី
ម្ខាងទៀតស្នើសុំ ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ជំនុំជម្រះ ឬអនុវត្តទោសចំពោះបទល្មើសដែល
អាចធ្វើបត្យាប័នបាន។

**មាត្រា ២
បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន**

១. បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្និសីទនេះ សំដៅដល់

បទល្មើសដែលអាចផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមានរបស់គូភាគី ដោយការដាក់ពន្ធនាគារ សម្រាប់រយៈពេលយ៉ាងតិចពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំឡើងទៅ ឬដោយទោសណាមួយដែលធ្ងន់ធ្ងរជាង នេះ។

២.ករណីមានសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នពាក់ព័ន្ធដល់បុគ្គលណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្ដន្ទាទោស ឲ្យជាប់ពន្ធនាគារដោយតុលាការនៃភាគីធ្វើសំណើ ចំពោះបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន បត្យាប័នត្រូវផ្តល់ជូនបាន លុះត្រាតែពេលវេលាអនុវត្តទោសនៅសល់យ៉ាងតិចបំផុត ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ។

៣.អនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ បទល្មើសដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបទល្មើស តាមច្បាប់នៃគូភាគី គឺភាគីធ្វើសំណើផង និងភាគីទទួលសំណើផង ទោះបីជា៖

ក.អំពើដែលជាបទល្មើសស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទបទល្មើសមិនដូចគ្នាក្តី ឬ

ខ.ឈ្មោះបទល្មើស ការប្រើបច្ចេកស័ព្ទ ឬនិយមន័យ ឬការកំណត់លក្ខណៈ បទល្មើសមិនដូចគ្នាក្តី ឬ

គ.ធាតុផ្សំបទល្មើសនៃច្បាប់របស់ភាគីធ្វើសំណើ ឧសគ្នាពីធាតុផ្សំបទល្មើសដែល កំណត់ដោយច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើក៏ដោយ ប្រសិនបើពិចារណាលើធាតុផ្សំទាំងអស់ នៃបទល្មើស ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយភាគីធ្វើសំណើ គឺជាការប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ជាធរមានរបស់ភាគីទទួលសំណើ។

៤.ក្នុងករណីបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើ បត្យាប័នត្រូវ បានផ្តល់ឲ្យ ប្រសិនបើច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើបានចែងអំពីការផ្ដន្ទាទោសបទល្មើសនោះ ហើយបុគ្គលដែលគេទាមទារធ្វើបត្យាប័ន គឺជាពលរដ្ឋរបស់ភាគីធ្វើសំណើ។ ករណីច្បាប់ នៃភាគីទទួលសំណើមិនមានចែងដូច្នេះ នោះភាគីទទួលសំណើអាចផ្តល់បត្យាប័នដោយ ឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣ **ការបដិសេធក្នុងបត្យាប័ន**

១.អនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ការធ្វើបត្យាប័នត្រូវបដិសេធ ក្នុងករណីណាមួយដូច ខាងក្រោម ៖

ក.បទល្មើសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ជាបទល្មើសមានលក្ខណៈនយោបាយ។
ប៉ុន្តែមិនត្រូវចាត់ទុកថាជាបទល្មើសនយោបាយទេចំពោះអំពើហិង្សាដែលធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់
ដល់ជីវិត ដល់បូរណភាពខាងរូបកាយ ឬដល់សេរីភាពរបស់បុគ្គល

ខ.បទល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុនៃការស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន ជាបទល្មើសយោធា

គ.មានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ថា សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសណាមួយ
ដែលបានធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងចោទប្រកាន់ ឬក៏ផ្ដន្ទាទោសបុគ្គលដែលគេទាមទារ
ដោយមូលហេតុក្នុងសាសន៍ ជាតិពន្ធុ ភេទ ភាសា សាសនា សញ្ជាតិ ទស្សនៈនយោបាយ
ឬធ្វើឲ្យបុគ្គលនោះទទួលរងនូវឥទ្ធិពលដោយសារមូលហេតុទាំងនេះ

ឃ.បុគ្គលដែលគេទាមទារត្រូវបានសម្រេចថាគ្មានទោស ឬត្រូវបានលើកលែង
ទោស ឬបានអនុវត្តទោស ចំពោះបទល្មើសដែលបុគ្គលនេះត្រូវបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន
តាមច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើ ឬរដ្ឋទីបី

ង.បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវបានលើកលែងពីការចោទប្រកាន់ ការជំនុំជម្រះ
ឬការអនុវត្តទោស ដោយមូលហេតុផុតអាជ្ញាយុកាលដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នៃភាគី
គឺភាគីធ្វើសំណើ និងភាគីទទួលសំណើ

ច.ភាគីទទួលសំណើមានមូលដ្ឋានដែលនាំឲ្យមានការជឿជាក់ថា បុគ្គលដែលត្រូវ
ធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវបានធ្វើទារុណកម្ម ឬត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬផ្ដន្ទាទោសបែបព្រៃផ្សៃ ឬ
អមនុស្សធម៌ ឬ

ឆ.ភាគីទទួលសំណើបានប្រកាសសាលក្រម ឬ សាលដីកាចុងក្រោយផ្ដន្ទាទោស
បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសដែល មុនពេលធ្វើសំណើសុំបត្យាប័ន។

២.បត្យាប័នអាចត្រូវបានបដិសេធក្នុងករណីណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

ក.បុគ្គលដែលត្រូវបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន កំពុងត្រូវបានចោទប្រកាន់ក្នុងដែនដី
នៃភាគីទទួលសំណើ ចំពោះបទល្មើសដែលបានលើកឡើងក្នុងសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន

ខ.យោងតាមច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើមានយុត្តាធិការលើបទល្មើស
ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន។ ក្នុងករណីនេះអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីទទួល
សំណើត្រូវដំណើរការនីតិវិធីចំពោះបុគ្គលដែលគេទាមទារ

គ.ក្នុងករណីពិសេសទាំងឡាយ ដោយគិតពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើស និងផល

11/11/14

ប្រយោជន៍នៃភាគីធ្វើសំណើ ភាគីទទួលសំណើអាចពិនិត្យឃើញថា បត្យាប័ននេះមាន វិសមិតភាពទៅនឹងទស្សនវិស័យផ្នែកមនុស្សធម៌ ដោយសារស្ថានភាពផ្ទាល់របស់បុគ្គល ដែលគេទាមទារ

យ.អនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញានេះ បទល្មើសដែលបុគ្គលដែលគេទាមទារត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ ឬផ្ដន្ទាទោស ឬបទល្មើសដទៃផ្សេងទៀតដែលបុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្ត អាច ត្រូវបានឃុំខ្លួន ឬជំនុំជម្រះ ជាទោសប្រហារជីវិតតាមច្បាប់នៃភាគីធ្វើសំណើ លុះត្រាតែ ភាគីនោះសន្យាថាមិនដាក់ទោសប្រហារជីវិត ឬបើដាក់ទោសនោះ នឹងមិនត្រូវអនុវត្ត។

៣.ក្នុងករណីបដិសេធសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ ភាគីធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅក្នុងអំឡុងពេលសមស្របណាមួយ ដោយបង្ហាញ អំពីមូលហេតុនៃការបដិសេធច្បាស់លាស់។

មាត្រា ៤
ការធ្វើបត្យាប័នចំពោះពលរដ្ឋសាមី

១.ភាគីនីមួយៗ មានសិទ្ធិបដិសេធការធ្វើបត្យាប័នពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន។ សញ្ជាតិរបស់ បុគ្គលដែលគេទាមទារ ត្រូវបានកំណត់នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលជា កម្មវត្ថុនៃសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន។

២.ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើបដិសេធការធ្វើបត្យាប័នពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន ភាគីទទួល សំណើត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ឬជំនុំជម្រះ ដោយផ្អែកតាមច្បាប់របស់ខ្លួន និងតាមសំណើរបស់ភាគីធ្វើសំណើ។ ក្នុងករណី នេះ ភាគីធ្វើសំណើត្រូវបញ្ជូនឯកសារ និងកស្មតាងដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងទៅភាគីទទួល សំណើ។

មាត្រា ៥
ទំនាក់ទំនងជាមួយលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិ

សន្ធិសញ្ញានេះ មិនមានឥទ្ធិពលដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុង សន្ធិសញ្ញា អនុសញ្ញា កតិកាសញ្ញា លិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិផ្សេងទៀតដែលគូភាគីជា សមាជិកឡើយ។

មាត្រា ៦

នីតិវិធី

លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ មានតែច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើ
ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចអនុវត្តចំពោះនីតិវិធីនៃការចាប់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ការធ្វើបត្យាប័ន និង
ការឆ្លងកាត់។

មាត្រា ៧

អាជ្ញាធរកណ្តាល

អាជ្ញាធរកណ្តាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺក្រសួងយុត្តិធម៌។
អាជ្ញាធរកណ្តាល នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមរៀបរៀងគឺក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈ។
ភាគីអាចផ្លាស់ប្តូរអាជ្ញាធរកណ្តាលរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែត្រូវជូនព័ត៌មានអំពីការផ្លាស់ប្តូរទៅ
ឲ្យភាគីម្ខាងទៀត តាមរយៈបណ្តាញការទូត។
គូភាគីត្រូវធ្វើការទំនាក់ទំនងគ្នាដោយផ្ទាល់តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល។

មាត្រា ៨

នីតិវិធីបត្យាប័ន និងឯកសារចាំបាច់ដែលត្រូវផ្តល់ជាមួយ

១.សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងត្រូវបញ្ជូនតាមរយៈអាជ្ញាធរ
កណ្តាលរបស់គូភាគី។ ក្នុងករណីចាំបាច់ គូភាគីអាចធ្វើការទំនាក់ទំនងគ្នាតាមរយៈបណ្តាញ
ការទូត។ រាល់ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវទទួលស្គាល់ថាគឺជាត្រូវស្របតាម
បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ១០ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ។ ពាក្យសុំធ្វើបត្យាប័ន និងឯកសារ
ភ្ជាប់ជាមួយ ត្រូវផ្តល់ចំនួន ៣ (បី) ច្បាប់។ សេចក្តីចម្លងមិនទាមទារឲ្យបញ្ជាក់នីត្យានុកូលកម្ម
ឡើយ។ ពាក្យសុំធ្វើបត្យាប័នត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដូចខាងក្រោម៖

ក.លិខិតអធិប្បាយអំពីអង្គហេតុនៃសំណុំរឿង ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើសុំធ្វើ
បត្យាប័ន ដោយបញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទ ទីកន្លែងប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងឈ្មោះបទល្មើស

ខ.លិខិតពិពណ៌នាអំពីរូបរាងរបស់បុគ្គល ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើសុំធ្វើ

បត្យាប័ន និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដែលអាចបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ សញ្ជាតិ ហើយប្រសិនបើអាច
ទឹកនៃឯកសារបុគ្គលដែលគេទាមទារនោះ

គ.រាល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ដែលកំណត់អំពីធាតុផ្សំសំខាន់ៗ និងឈ្មោះនៃ
បទល្មើស ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន និងទោសចំពោះបទល្មើស

ឃ.រាល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ដែលចែងអំពីអាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងអាជ្ញា ឬ
អាជ្ញាយុកាលនៃទោសចំពោះបទល្មើសនោះ ប្រសិនបើមាន។

២.សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នដែលទាក់ទងនឹងបុគ្គលដែលគេទាមទារ ដើម្បីចោទប្រកាន់
ត្រូវភ្ជាប់បន្ថែមមកជាមួយនូវ៖

ក.ដីកាចាប់ខ្លួនច្បាប់ដើម និងសេចក្តីចម្លងដីកាចាប់ខ្លួនចំនួន ២ (ពីរ) ច្បាប់
ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីធ្វើសំណើ និង

ខ.លិខិតអធិប្បាយដែលអាចបកស្រាយបានសម្រាប់ការចាប់ខ្លួន និងការឃុំខ្លួន
ដើម្បីរង់ចាំការជំនុំជម្រះលើបុគ្គលនោះ ដោយរួមទាំងលិខិតអធិប្បាយដែលបញ្ជាក់ថាបុគ្គល
ដែលត្រូវគេទាមទារ ពិតជាបុគ្គលដែលកំណត់ក្នុងដីកាចាប់ខ្លួនមែន។

៣.កាលណាសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នទាក់ទងទៅនឹងបុគ្គល ដែលត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសរួច
ហើយ ក្រៅពីឯកសារធ្វើសំណើដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវភ្ជាប់
បន្ថែមមកជាមួយនូវ៖

ក.សាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយច្បាប់ដើម និងសេចក្តីចម្លងនៃសាលក្រម
ឬសាលដីកាចុងក្រោយចំនួន ២ (ពីរ) ច្បាប់ ដែលផ្ដន្ទាទោសដោយតុលាការនៃភាគីធ្វើសំណើ

ខ.លិខិតអធិប្បាយដែលបញ្ជាក់ថាបុគ្គលដែលគេទាមទារ គឺពិតជាបុគ្គលដែល
កំណត់ក្នុងសាលក្រម ឬសាលដីកានោះមែន

គ.លិខិតអធិប្បាយអំពីពេលវេលាដែលបានអនុវត្តទោសរួចហើយ និង

ឃ.លិខិតអធិប្បាយអំពីមធ្យោបាយតាមផ្លូវច្បាប់ដែលមានស្រាប់ ដើម្បីបុគ្គលនេះ
រៀបចំបណ្តឹងឧបាស្រ័យ ឬបណ្តឹងសើចដោយមានវត្តមានរបស់បុគ្គលនេះ ប្រសិនបើ
បុគ្គលនោះត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដោយកំបាំងមុខ។

៤.រាល់ឯកសារទាំងអស់អមជាមួយសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវអត្ថបទ

បកប្រែជាភាសាផ្លូវការរបស់ភាគីទទួលសំណើ។

មាត្រា ៩
នីតិវិធីបញ្ចប់នសញ្ញា

នៅក្នុងវិសាលភាពដែលច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើបានអនុញ្ញាត ការធ្វើបញ្ចប់ន
អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ប្រសិនបើបុគ្គលដែលគេស្នើសុំយល់
ព្រមឲ្យគេបញ្ជូនខ្លួនតាមការស្នើសុំធ្វើបញ្ចប់ន ក្រោយពីបានទទួលព័ត៌មានពេញលេញ
អំពីផលវិបាកនៃការយល់ព្រមចំពោះការធ្វើបញ្ចប់ន ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីធ្វើ
សំណើ ទោះបីជាបណ្តាសំណើដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៨ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ មិនទាន់
ត្រូវបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ក្តី។

មាត្រា ១០
នីតិវិធីបញ្ចប់នសញ្ញា

១.អនុលោមតាមមាត្រា ៨ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ឯកសារដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ
នឹងសំណើសុំធ្វើបញ្ចប់ន ប្រសិនបើបានបញ្ជាក់នីតិវិធីបញ្ចប់ន ដោយភាគីធ្វើសំណើ
នៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើបញ្ចប់នណាមួយ នឹងត្រូវទទួលស្គាល់នៅក្នុងដែនដីនៃភាគី
ទទួលសំណើ។

២.ឯកសារត្រូវបានបញ្ជាក់នីតិវិធីបញ្ចប់ន ក្នុងគោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ
ប្រសិនបើឯកសារនេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខា ឬបញ្ជាក់ដោយក្រាជាផ្លូវការរបស់មន្ត្រី ឬ
អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីធ្វើសំណើ។

មាត្រា ១១
ព័ត៌មានបន្ថែម

ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថា ព័ត៌មានដែលភ្ជាប់មកជាមួយសំណើសុំ
ធ្វើបញ្ចប់នមិនគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់អនុវត្តនីតិវិធីធ្វើបញ្ចប់នតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីនោះ
អាចស្នើសុំផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម នៅក្នុងអំឡុងពេលសមស្របដែលបានកំណត់ដោយភាគី
ទទួលសំណើ។

5

mm

មាត្រា ១២
ការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១.ក្នុងករណីបន្ទាន់ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីធ្វើសំណើអាចស្នើសុំទៅភាគីម្ខាងទៀតឲ្យធ្វើការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបុគ្គលដែលគេទាមទារ មុនការស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន ជាផ្លូវការដែលត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល។

សំណើសុំចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយបញ្ជូនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីទទួលសំណើ តាមរយៈបណ្តាញការទូត ឬតាមរយៈអង្គភាពនគរបាលឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ (អាំងទែរប៉ូល) ឬបញ្ជូនតាមមធ្យោបាយណាមួយ រួមទាំងប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិចដែលទទួលស្គាល់ទៅវិញទៅមកដោយគួរកាត់។

២.សំណើសុំខាងលើរួមមាន៖

ក.លិខិតអធិប្បាយអំពីមូលហេតុនៃការធ្វើសំណើជាបន្ទាន់

ខ.ការពិពណ៌នាអំពីបុគ្គលដែលគេទាមទារ រួមមានរូបថត និងស្នាមម្រាមដៃប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន

គ.ទីកន្លែងដែលបុគ្គលនោះស្ថិតនៅ ប្រសិនបើដឹង

ឃ.លិខិតអធិប្បាយអំពីអង្គហេតុនៃបទល្មើសដែលបុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្ត

ង.រាល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ដែលកំណត់អំពីធាតុផ្សំសំខាន់ៗ និងឈ្មោះនៃបទល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុនៃការស្នើសុំចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងទោសចំពោះបទល្មើស

ច.ដីកាចាប់ខ្លួន ឬសាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយផ្ដន្ទាទោសចំពោះបុគ្គលដែលគេទាមទារ

ឆ.លិខិតអធិប្បាយអំពីទោសដែលអាច ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសចំពោះបទល្មើស និង

ញ.សេចក្តីបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ថា សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នលើបុគ្គលដែលគេទាមទារ នឹងត្រូវបញ្ជូនតាមក្រោយ។

៣.នៅពេលទទួលបានលិខិតស្នើសុំនោះ ប្រសិនបើស្របច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ក្នុងការចាប់ខ្លួនបុគ្គលដែលគេទាមទារ ហើយភាគីធ្វើ

5

MM

សំណើត្រូវបានគេផ្តល់ដំណឹងដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវអំពីលទ្ធផលនៃការស្នើសុំរបស់ខ្លួន។

៥. បុគ្គលដែលត្រូវចាប់ខ្លួនតាមការស្នើសុំនឹងត្រូវបានដោះលែង ក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃដែលបុគ្គលនោះត្រូវបានចាប់ខ្លួន ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើពុំបានទទួលសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន និងរាល់ឯកសារចាំបាច់ភ្ជាប់មកជាមួយដូចដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

៥. ការដោះលែងបុគ្គលដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមកថាខណ្ឌទី ៨ នៃមាត្រានេះ មិនរារាំងដល់ការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលដែលគេទាមទារនោះទេ ប្រសិនបើសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នត្រូវបានទទួលនៅពេលក្រោយ។

មាត្រា ១៣

សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នធ្វើឡើងដោយរដ្ឋច្រើន

១. នៅក្នុងករណីដែលសំណើត្រូវបានទទួលពីរដ្ឋពីរ ឬច្រើនសម្រាប់ការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលដែល ភាគីទទួលសំណើត្រូវកំណត់ថាតើត្រូវធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនោះទៅឲ្យរដ្ឋណាមួយក្នុងចំណោមរដ្ឋទាំងនោះ ហើយត្រូវតែជូនដំណឹងទៅភាគីធ្វើសំណើពីការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួន។

២. ការកំណត់រដ្ឋណាមួយដែលបុគ្គលនោះត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ភាគីទទួលសំណើត្រូវពឹងផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ជាពិសេសគឺ៖

ក. ប្រសិនបើមានសំណើពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសច្រើនផ្សេងៗ គ្នា ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបណ្តាបទល្មើស

ខ. ពេលវេលា និងទីកន្លែងនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនីមួយៗ

គ. កាលបរិច្ឆេទនៃសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន

ឃ. សញ្ជាតិរបស់បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន

ង. ទីលំនៅរបស់បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន និង

ច. លទ្ធភាពនៃការធ្វើបត្យាប័នទៅរដ្ឋណាមួយក្នុងចំណោមបណ្តារដ្ឋធ្វើសំណើ។

មាត្រា ១៤
ការប្រគល់ខ្លួន

១.ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនព័ត៌មានឲ្យភាគីធ្វើសំណើ ឲ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន អំពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនលើសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន។

២.ក្នុងករណីបត្យាប័នត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ ភាគីទទួលសំណើត្រូវប្រគល់បុគ្គលដែលគេទាមទារ ចេញពីចំណុចចាកចេញពីក្នុងដែនដីដែលគូភាគីបានព្រមព្រៀងគ្នា។

៣.គូភាគីត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នា ដើម្បីកំណត់កាលបរិច្ឆេទ និងទីកន្លែងនៃការបញ្ជូនខ្លួនបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន។ ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនព័ត៌មានទៅភាគីធ្វើសំណើ អំពីចំណេញនៃការឃុំខ្លួនបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ននៅលើដែនដីរបស់ភាគីទទួលសំណើ ប្រសិនបើមានការឃុំខ្លួននៅក្នុងដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ។

៤.ភាគីធ្វើសំណើត្រូវមកទទួលយកបុគ្គល ដែលស្នើសុំពីដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើក្នុងរយៈពេលសមរម្យតាមការកំណត់របស់ភាគីទទួលសំណើ ហើយប្រសិនបើបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ននោះ មិនត្រូវបានភាគីធ្វើសំណើមកទទួលយកក្នុងពេលកំណត់នោះទេ ភាគីទទួលសំណើអាចបដិសេធការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនោះ ចំពោះបទល្មើសដដែល។

៥.ប្រសិនបើមានហេតុការណ៍ណាមួយកើតឡើង ដែលហួសពីលទ្ធភាពគ្រប់គ្រងរបស់គូភាគី រារាំងដល់ការប្រគល់ ឬទទួលបុគ្គលដែលស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ននោះ ភាគីត្រូវជូនព័ត៌មានទៅភាគីម្ខាងទៀត។ គូភាគីត្រូវពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីកំណត់កាលបរិច្ឆេទថ្មីសម្រាប់ប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលដែលស្នើសុំ ហើយបទប្បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ នៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តផងដែរ។

មាត្រា ១៥
ការប្រគល់ទូទ្រព្យសម្បត្តិ

១.នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើដែលបានអនុញ្ញាត និងឈរលើមូលដ្ឋាននៃការគោរពសិទ្ធិរបស់គតិយជន គ្រប់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលនៃបទល្មើស ឬដែលអាចធ្វើជាវត្ថុតាង ហើយដែលបានរកឃើញលើដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើនឹងត្រូវ

បញ្ជូនតាមសំណើរបស់ភាគីធ្វើសំណើ ប្រសិនបើសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ។

២.យោងតាមកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនទៅភាគីធ្វើសំណើ ប្រសិនបើភាគីធ្វើសំណើបានស្នើសុំ ទោះបីជាការធ្វើបត្យាប័នមិនអាចអនុវត្តបានដោយ មូលហេតុបុគ្គលដែលគេទាមទារបានទទួលមរណភាព បាត់ខ្លួន ឬរត់គេចខ្លួន។

៣.នៅពេលដែលច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើបញ្ញត្តិ ឬដើម្បីសិទ្ធិរបស់គតិយជន ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលត្រូវបានបញ្ជូនត្រូវសងមកភាគីទទួលសំណើវិញ ដោយគ្មាន ការបង់ប្រាក់សោហ៊ុយ ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើបានស្នើសុំ។

៤.ក្នុងករណីទ្រព្យសម្បត្តិខាងលើ ជាទ្រព្យដែលត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់បម្រើឲ្យ ការស៊ើបអង្កេត ឬចោទប្រកាន់ ឬជំនុំជម្រះបទល្មើសនៅលើដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ ការបញ្ជូនទ្រព្យសម្បត្តិនោះអាចពន្យាររហូតដល់ការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ការជំនុំជម្រះត្រូវបានបញ្ចប់ ឬអាចបញ្ជូនដោយមានលក្ខខណ្ឌថានឹងត្រូវប្រគល់មកវិញ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់នីតិវិធីរបស់ភាគីធ្វើសំណើ។

មាត្រា ១៦

ការផ្អាកការប្រគល់ខ្លួន និងការប្រគល់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន

១.ភាគីទទួលសំណើអាចផ្អាកការបញ្ជូនខ្លួនបុគ្គល ដែលគេស្នើសុំដើម្បីដំណើរការ នីតិវិធីចំពោះបុគ្គលនោះ ឬដើម្បីឲ្យបុគ្គលនោះអនុវត្តទោសចំពោះបទល្មើសផ្សេងពីបទល្មើស ដែលត្រូវបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន។ ក្នុងករណីនេះ ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនព័ត៌មានទៅភាគី ធ្វើសំណើ។

២.នៅពេលបុគ្គលដែលគេទាមទារ កំពុងអនុវត្តទោសលើដែនដីនៃភាគីទទួល សំណើ ចំពោះបទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើសដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ភាគីទទួលសំណើអាច បញ្ជូនខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ននូវបុគ្គលនោះទៅភាគីធ្វើសំណើ ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ និង ជំនុំជម្រះចំពោះបទល្មើសដែលបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន។ បុគ្គលដែលត្រូវបញ្ជូនខ្លួន ជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវរក្សាទុកនៅលើដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើ និងត្រូវប្រគល់ត្រឡប់មកឲ្យ ភាគីទទួលសំណើវិញ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់នីតិវិធីចំពោះបុគ្គលនោះតាមលក្ខខណ្ឌដែល

Mm

គូភាគីបានព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

មាត្រា ១៧
វិធានពិសេស

១.អនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញានេះ បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័នមិនត្រូវឃុំខ្លួន ចោទប្រកាន់ ជំនុំជម្រះ ឬអនុវត្តទោសនៅលើដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើ ចំពោះបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្ត មុនការស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន លើកលែងតែក្នុងករណី៖

ក.បទល្មើសនោះគឺជាបទល្មើសដែលបត្យាប័នត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ

ខ.រាល់បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបង្ហាញនូវអង្គហេតុតែមួយហើយត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា ឬតិចជាងបទល្មើសដែលបត្យាប័នត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ

គ.រាល់បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នណា ដែលភាគីទទួលសំណើបានយល់ ព្រម។ សំណើសុំការយល់ព្រម ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ តាមសំណូមពររបស់ភាគីទទួលសំណើ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារ ឬកំណត់ហេតុដែលធ្វើឡើងចំពោះបុគ្គលដែលគេទាមទារទាក់ទងនឹងបទល្មើសនោះ។

២.កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះនឹងមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើ៖

ក.បុគ្គលដែលគេស្នើសុំមានលទ្ធភាពចាកចេញពីដែនដី នៃភាគីធ្វើសំណើ ប៉ុន្តែ មិនបានចាកចេញក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបុគ្គលនោះត្រូវបាន លើកលែងពីការចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើសដែលត្រូវបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន ឬ

ខ.បុគ្គលនោះបានត្រឡប់មកដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើវិញ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត បន្ទាប់ពី ខ្លួនបានចាកចេញរួចមក។

មាត្រា ១៨
ការធ្វើបត្យាប័នបន្តទៅរដ្ឋទីបី

ភាគីធ្វើសំណើមិនត្រូវធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន បន្តទៅរដ្ឋទីបីបានឡើយ លើកលែងតែ៖

Mhy

ក.ភាគីទទួលសំណើយល់ព្រមចំពោះការធ្វើបត្យាប័ននេះ។ សំណើសុំការយល់ព្រមនេះ ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ដូចដែលបានស្នើសុំដោយភាគីទទួលសំណើ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារ ឬកំណត់ហេតុដែលធ្វើឡើងចំពោះបុគ្គលដែលគេស្នើសុំទាក់ទងនឹងបទល្មើសនោះ

ខ.បុគ្គលដែលគេស្នើសុំមានលទ្ធភាព ចាកចេញពីដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើ ប៉ុន្តែមិនបានចាកចេញក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបុគ្គលនោះត្រូវបានលើកលែងពីការចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើសដែលត្រូវបានស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន ឬ

គ.បុគ្គលនោះបានត្រឡប់មកដែនដីនៃភាគីធ្វើសំណើវិញ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត បន្ទាប់ពីខ្លួនបានចាកចេញរួចមក។

មាត្រា ១៩

ការឆ្លងកាត់

១.អនុលោមតាមច្បាប់របស់ភាគី ការឆ្លងកាត់របស់បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័នដោយរដ្ឋទីបីទៅភាគីមួយតាមដែនដីនៃភាគីមួយទៀត ត្រូវបានអនុញ្ញាតតាមសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតាមរយៈបណ្តាញការទូត ឬដោយផ្ទាល់រវាងអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃភាគី ហើយការឆ្លងកាត់នេះត្រូវបានធ្វើឡើង បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីភាគីដែលត្រូវបានឆ្លងកាត់។

២.ការអនុញ្ញាតសុំការឆ្លងកាត់នេះមិនតម្រូវឲ្យមានការស្នើសុំទេ ក្នុងករណីដែលមានការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវអាកាស ហើយគ្មានការសុំចុះចតលើដែនដីនៃភាគីដែលត្រូវឆ្លងកាត់។ ប្រសិនបើមានការចុះចតដោយមិនបានគ្រោងទុកនៅលើដែនដីនៃភាគីដែលត្រូវឆ្លងកាត់ ភាគីដែលត្រូវឆ្លងកាត់អាចតម្រូវឲ្យភាគីធ្វើសំណើស្នើសុំការឆ្លងកាត់តាមបញ្ញត្តិកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៣.នៅពេលដែលទទួលបានសំណើសុំការអនុញ្ញាតឆ្លងកាត់ ភាគីទទួលសំណើត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យឆ្លងកាត់ លើកលែងតែមានហេតុផលដែលជាមូលដ្ឋាននៃការបដិសេធសមស្រប។

៤.ការអនុញ្ញាតឲ្យឆ្លងកាត់នេះ ត្រូវយោងតាមច្បាប់នៃភាគីទទួលសំណើ ដោយ រាប់បញ្ចូលទាំងការអនុញ្ញាតឲ្យឃុំខ្លួនបុគ្គលក្នុងអំឡុងពេលឆ្លងកាត់។

៥.ករណីដែលបុគ្គលត្រូវបានឃុំខ្លួន ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ នៃមាត្រានេះ ភាគីដែលបុគ្គលនេះត្រូវបានឃុំខ្លួនអាចចេញបញ្ជាឲ្យដោះលែងបុគ្គលនេះ ប្រសិនបើការ ដឹកជញ្ជូនមិនបានបន្តក្នុងពេលវេលាសមស្រប។

**មាត្រា ២០
ការចំណាយ**

១.រាល់ការចំណាយ ដែលកើតឡើងពីការធ្វើបត្យាប័ននៅលើដែនដីរបស់ភាគីទទួល សំណើ ជាបន្ទុករបស់ភាគីទទួលសំណើរហូតដល់ការប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន។

២.រាល់ការចំណាយដែលកើតឡើងពីការឆ្លងកាត់នៅលើដែនដីរបស់ភាគីទទួលសំណើ ជាបន្ទុករបស់ភាគីធ្វើសំណើ។

៣.ភាគីធ្វើសំណើត្រូវទទួលខុសត្រូវរាល់ការចំណាយ ដែលកើតឡើងក្នុងការដឹកជញ្ជូន បុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័នពីដែនដីរបស់ភាគីទទួលសំណើ ចាប់ពីពេលដែលមកទទួល យកបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន។

៤.គូភាគីត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នាដើម្បីកំណត់អត្ថន័យ និងលក្ខខណ្ឌ ប្រសិនបើមាន ការចំណាយពិសេសណាមួយដែលតម្រូវឲ្យអនុវត្តសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន។

**មាត្រា ២១
វិសោធនកម្ម និងការបំពេញបន្ថែម**

សន្និសីទនេះអាចធ្វើវិសោធនកម្ម ឬបំពេញបន្ថែមតាមការព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សររបស់គូភាគី។

រាល់ការធ្វើវិសោធនកម្ម ឬការបំពេញបន្ថែមនឹងត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃសន្និសីទនេះ។

5

mm

មាត្រា ២២

ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការចូលជាធរមាន និងការបញ្ចប់អាណត្តិរបស់សន្និសីទ

១.សន្និសីទនេះ ត្រូវស្ថិតនៅជាតម្រូវការសុំសច្ចាប័ន។ សន្និសីទនេះត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ៣០ (សាមសិប) គិតចាប់ពីថ្ងៃនៃការទទួលបាននូវលិខិតុបករណ៍ចុងក្រោយនៃការផ្តល់សច្ចាប័នតាមរយៈបណ្តាញការទូត។

២.ភាគីនីមួយៗ អាចបញ្ចប់សន្និសីទនេះបាន តាមរយៈការជូនព័ត៌មានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅភាគីម្ខាងទៀតតាមរយៈបណ្តាញការទូត។ ការបញ្ចប់នឹងមានអានុភាពក្រោយ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ គិតពីថ្ងៃដែលភាគីម្ខាងទៀតទទួលបានការផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការបញ្ចប់នេះ។ ការបញ្ចប់សន្និសីទនេះ មិនត្រូវធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីនៃបត្យាប័ននានា ដែលផ្តើមអនុវត្តមុនការបញ្ចប់សន្និសីទនេះ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងដែលបានទទួលសិទ្ធិពេញលេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម បានចុះហត្ថលេខាលើសន្និសីទនេះ។

ធ្វើនៅរដ្ឋធានីហាណូយ ថ្ងៃទី ១២... ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ធ្វើឡើងជា ២ (ពីរ) ច្បាប់ដែលមួយច្បាប់មានភាសាខ្មែរ ភាសាវៀតណាម និងភាសាអង់គ្លេស ដែលអត្ថបទនីមួយៗមានតម្លៃស្មើគ្នា។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយខុសគ្នាអត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេស ត្រូវយកប្រើប្រាស់ជាឯកសារគោល។

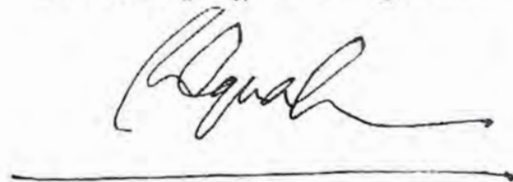
តំណាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

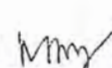

តំណាង

សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

5

TREATY
ON
EXTRADITION
BETWEEN
THE KINGDOM OF CAMBODIA
AND
THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIET NAM

TREATY ON EXTRADITION
BETWEEN
THE KINGDOM OF CAMBODIA
AND
THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIET NAM

The Kingdom of Cambodia and the Socialist Republic of Viet Nam (hereinafter referred to collectively as "the Parties", individually as "each Party"),

Desiring to enhance for more effective cooperation between the two countries in the suppression of crime on the basis of respecting sovereignty, equality and reciprocal interests by concluding a treaty for the extradition of offenders,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1
OBLIGATION TO EXTRADITE

Each Party agrees to extradite to the other Party, in accordance with the provisions of this Treaty, any person who is found in its territory and sought by the other Party for prosecution, trial, or execution of punishment for an extraditable offence.

ARTICLE 2
EXTRADITABLE OFFENCES

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are the offences which are punishable under the laws of both Parties by imprisonment for a period of at least two (02) years or by a more severe penalty.

2. Where the request for extradition relates to a person sentenced to imprisonment by a court of the Requesting Party for any extraditable offence, extradition shall be granted only if a period of at least six (06) months of the sentence remains to be served.

3. For the purpose of this Article, in determining whether an offence is an offence against the laws of both the Requesting Party and the Requested Party even though:

- a) the type of offence might be defined differently; or
- b) the legal qualification of the offence, the use of terminology, the definition or the determination of characteristic of the offence is different; or
- c) elements characterizing the offence under the law of the Requesting Party are different from those under the law of the Requested Party, provided that the whole set of elements of the facts presented by the Requesting Party constitutes an offence under the provisions of the law in force of the Requested Party.

4. Where the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted where the law of the Requested Party provides for the punishment of an offence and the person sought for extradition is a citizen of the Requesting Party. Where the law of the Requested Party does not so provide, the Requested Party may, in its discretion, grant extradition.

ARTICLE 3

REFUSAL OF EXTRADITION

1. Extradition shall not be granted under this Treaty in any of the following circumstances:

- a) an offence which was prosecuted as political manner. However, violent acts involving the risk of death, injury to body, or individual freedom shall not be deemed political;
- b) the offence for which extradition is requested is a military offence;
- c) there are well-founded reasons that the request for extradition of an offence has been presented with a view to persecuting or punishing the person sought by reason of race, sex, language, religion, nationality, political opinion, or that person's position may be prejudiced for any of those reasons;
- d) a person sought has been tried innocent or pardoned or executed punishment for offences which the person was requested to extradite under the law of Requested Party or any third State;

e) the extradited person is exempted from prosecution, trial or execution of punishment because of the expiration of the lapse of time under the laws of both the Requesting Party and the Requested Party;

f) the Requested Party has well-founded reasons the extradited person shall be tortured or treated or punished brutally and inhumanly; or

g) the Requested Party has sentenced the final judgment to the extradited person for the same offence before the request for extradition is made.

2. Extradition may be refused in any of the following circumstances:

a) the person whose extradition is requested is being prosecuted in the Requested Party for the offence for which extradition is requested;

b) the Requested Party, in accordance with its law, has jurisdiction over the offence for which the request for extradition is made. In this case, the competent authority of the Requested Party shall institute proceeding against the person sought;

c) in exceptional cases, the Requested Party, while also taking into account the seriousness of the offence and the interests of the Requesting Party deems that because of the personal circumstances of the person sought, the extradition would be incompatible with humanitarian considerations;

d) the offence of which the person sought is accused or convicted, or any other offence for which that person may be detained or tried in accordance with this Treaty, carries the death penalty under the law of the Requesting Party, unless that Party undertakes that the death penalty will not be imposed or, if imposed, will not be carried out.

3. In the case of refusal for extradition, the Requested Party is required to inform the Requesting Party of this in writing in a reasonable duration and presenting clearly the cause for refusal.

ARTICLE 4

EXTRADITION OF NATIONALS

1. Each Party shall have the right to refuse extradition of its nationals. Nationality of the person sought shall be determined at the time of the commission of the offence for which extradition is requested.

2. Where the Requested Party refuses to extradite a national of that Party, the Requested Party shall, in accordance with its laws and based on the request of the Requesting Party, submit the case to the competent authorities for prosecution or trial. For this purpose, the Requesting Party shall send the Requested Party documents and evidences related to the case.

ARTICLE 5

RELATIONSHIP WITH OTHER INTERNATIONAL CONVENTIONS

This Treaty shall not affect any rights and obligations of the Parties under any international conventions to which they both are parties.

ARTICLE 6

PROCEDURE

Unless otherwise provided in this Treaty, only law of the Requested Party shall be implemented on the procedure of provisional arrest, extradition, and transit.

ARTICLE 7

CENTRAL AUTHORITIES

The Central Authority for the Kingdom of Cambodia is the Ministry of Justice.

The Central Authority for the Socialist Republic of Viet Nam is the Ministry of Public Security.

Either Party may change its Central Authority in which case it shall notify the other of the change through diplomatic channels.

The Parties shall communicate directly with each other through the Central Authorities.

ARTICLE 8

EXTRADITION PROCEDURES AND REQUIRED DOCUMENTS

1. A request for extradition shall be made in writing and communicated through Central Authorities of Parties. In necessary cases, the Parties may

communicate through diplomatic channel. All documents submitted in support of a request for extradition shall be authenticated in accordance with paragraph 2 of Article 10 of this Treaty. Three (03) copies of the request and supporting documents shall also be provided. The copies do not require authentication. The request for extradition shall be accompanied with following documents:

a) statements of the facts which are subject to the request by identifying the dates, commission location and legal qualification of the offence;

b) statements describing the person's appearance which is subject to the request and relevant information which can be notified the identity, nationality, and if possible the location of the person sought;

c) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offence for which extradition is requested and the punishment for the offence;

d) the provisions of the law describing any time limit on the prosecution or execution of punishment for the offence, if any.

2. A request for the extradition relating to a person sought for prosecution also shall be accompanied by:

a) an original warrant of arrest and two (02) authenticated copies of the warrant of arrest issued by a competent authority in the Requesting Party; and

b) such statements as would justify that person's arrest and committal for trial, including documents establishing that the person sought is the person to whom the warrant of arrest refers.

3. When the request for extradition relates to a convicted person, it shall, in addition to the documents listed in paragraph 1 of this Article, be accompanied by:

a) an original final judgment and two (02) authenticated copies of the final judgment of conviction imposed by a court of the Requesting Party;

b) a statement providing that the person sought is the person to whom the judgment refers;

c) a statement showing to what extent the sentence has been carried out; and

d) a statement as to the legal means available to the person to prepare his or her appeal or to have the case retried in his or her presence, if the person has been convicted of and offence in his or her absence.

4. All documents submitted in support of a request for extradition shall be accompanied by a translation into the official language of the Requested Party.

ARTICLE 9

SIMPLIFIED EXTRADITION

To the extent permitted by the law of the Requested Party, extradition may be granted pursuant to the provisions of this Treaty if the requested person consents to be transferred after receiving full information of consequence for extradition made by the competent authorities of the Requesting Party, notwithstanding that the requirements of Article 8 of this Treaty have not been complied with.

ARTICLE 10

AUTHENTICATION OF SUPPORTING DOCUMENTS

1. A document that, in accordance with Article 8 of this Treaty, accompanies a request for extradition if authenticated by the Requesting Party in any extradition proceedings shall be admitted in the territory of the Requested Party.

2. A document is authenticated for the purposes of this Treaty if it purports to be signed by a competent person and affixed an official seal of a competent authority of the Requesting Party.

ARTICLE 11

ADDITIONAL INFORMATION

If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that additional information be furnished within reasonable period of time as specified by the Requested Party.

ARTICLE 12

PROVISIONAL ARREST

1. In case of urgency, the competent authority of the Requesting Party may request for the provisional arrest of the person sought before the official request for extradition is made through the Central Authorities.

The request for provisional arrest shall be made in writing and sent to the competent authority of the Requested Party through the diplomatic channels or by means of the International Criminal Police Organisation (INTERPOL) or other transmitting means, including electronic means as mutually recognised by both Parties.

2. The application shall contain:

- a) a statement about the reasons for urgency prompting the making of the application;
- b) a description of the person sought, including, if possible, a photograph or fingerprints;
- c) the location of the person sought, if known;
- d) statements of the facts of the offence committed by the person;
- e) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offence for which the provisional arrest is requested, and the punishment for the offence;
- f) a warrant of arrest, or a final judgment of conviction, against the person sought;
- g) a statement of the punishment that can be, or has been imposed for the offences; and
- h) a statement clearly ensuring that a request for the extradition of the person is to follow.

3. On receipt of such an application, the Requested Party shall, if it is consistent with its domestic law, take the necessary steps to secure the arrest of the person sought and the Requesting Party shall be promptly notified of the result of its application.

4. A person arrested upon such an application shall be set at liberty upon the expiration of sixty (60) days from the date of that person's arrest if a request for extradition, supported by the documents specified in Article 8 of this Treaty, has not been received.

5. The release of a person pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prevent the institution of proceedings to extradite the person sought if the extradition request is subsequently received.

ARTICLE 13

CONCURRENT REQUESTS

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the Requesting Party of its decision.

2. In determining to which State a person is to be extradited, the Requested Party shall have regard to all relevant circumstances and, in particular, to:

- a) if the requests relate to different offences – the relative seriousness of the offences;
- b) the time and place of commission of each offence;
- c) the respective dates of the requests;
- d) the nationality of the person;
- e) the ordinary place of residence of the person; and
- f) the possibility of further extradition between the Requesting States.

ARTICLE 14

SURRENDER

1. The Requested Party shall, as soon as decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting Party.

2. Where extradition is granted, the Requested Party shall surrender the person from a point of departure in its territory acceptable to both Parties.

3. Both Parties shall consult to determine the time and the place of the surrender of the extradited person. The Requested Party shall inform the Requesting Party the duration of detention served by the extradited person in the territory of the Requested Party, if there is detention.

4. The Requesting Party shall remove the person from the territory of the Requested Party within such reasonable period as the Requested Party specifies

and, if the person is not removed within that period, the Requested Party may refuse to extradite that person for the same offence.

5. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or removing the person to be extradited, it shall notify the other Party. The Parties shall agree upon a new date of surrender, and the provision of paragraph 4 of this Article shall apply.

ARTICLE 15

SURRENDER OF PROPERTY

1. To the extent permitted under the law of the Requested Party and subject to the rights of third State which shall be duly respected, all property found in the Requested Party that has been acquired as a result of the offence or may be required as evidence shall be surrendered if extradition is granted and the Requesting Party so requests.

2. Subject to paragraph 1 of this Article, the above mentioned property shall, if the Requesting Party so requests, be surrendered to the Requesting Party even if the extradition cannot be carried out, including but not limited to circumstances where the extradition cannot be carried out because of the death, disappearance or escape of the person sought.

3. Where the law of the Requested Party or the rights of third State so require, any property so surrendered shall be returned to the Requested Party free of charge if that Party so requests.

4. If the above mentioned property is required for an investigation or prosecution of an offence in the Requested Party, then the delivery of that property may be delayed until the completion of the investigation or prosecution, trial or it may be delivered on condition that it shall be returned after the conclusion of the proceedings in the Requesting Party.

ARTICLE 16

POSTPONEMENT OF SURRENDER AND TEMPORARY SURRENDER

1. The Requested Party may postpone the surrender of a person in order to initiate proceedings against that person, or so that the person may serve a sentence, for an offence other than an offence constituted by conduct for which extradition is sought. In such case, the Requested Party shall advise the Requesting Party accordingly.

2. When the person is serving a sentence in the territory of the Requested Party for an offence other than an offence constituted by the conduct for which extradition is sought, the Requested Party may temporarily surrender the person to the Requesting Party to be prosecuted for an offence for which extradition is sought. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting Party and shall be returned to the Requested Party after proceedings against the person have concluded, in accordance with written conditions to be mutually determined by the Parties.

ARTICLE 17

RULE OF SPECIALITY

1. A person extradited under this Treaty shall not be detained, proceeded against or subject to the enforcement of a sentence in the territory of the Requesting Party for any offence committed before her or his extradition other than:

- a) an offence for which extradition was granted;
- b) any other extraditable offence provable on the same facts and punishable by the same or lesser penalty as the offence for which extradition was granted; or
- c) any other extraditable offence in respect of which the Requested Party consents. A request for consent shall be accompanied by such of the documents mentioned in Article 8 of this Treaty as are sought by the Requested Party, as well as a record of any statement made by the extradited person in relation to the offence.

2. Paragraph 1 of this Article does not apply if:

- a) the person has had ability to leave the territory of the Requesting Party and has not done so within forty five (45) days of final discharge in respect of the offence for which the person was extradited; or
- b) the person has voluntarily returned to the territory of the Requesting Party after leaving it.

ARTICLE 18

EXTRADITION TO A THIRD STATE

The Requesting Party shall not extradite the extradited person to the third State, unless:

a) the Requested Party consents to the extradition. A request for consent shall be accompanied by such of the documents mentioned in Article 8 of this Treaty as are sought by the Requested Party, as well as documents or records of statement made by the requested person related to the offence.

b) the person has had ability to leave the territory of the Requesting Party and has not done so within forty five (45) days of final discharge in respect of the offence for which the person was extradited; or

c) the person has voluntarily returned to the territory of the Requesting Party after leaving it.

ARTICLE 19

TRANSIT

1. To the extent permitted by its law, transit of a person to be extradited to one Party by a third State through the territory of the other Party shall be authorized on request in writing made through diplomatic channels or directly between the Central Authorities of the Parties and this transit shall be conducted after that Party has given approval in writing.

2. Permission for transit shall not be required when air transport is to be used and no landing is scheduled in the territory of the Party of transit. If an unscheduled landing occurs in the territory of that Party, it may require that other Party to furnish a request for transit as provided for in paragraph 1 of this Article.

3. Upon receipt of a request for permission for transit, the Requested Party shall grant permission unless there are reasonable grounds for refusing to do so.

4. Permission for the transit of a person shall, subject to the law of the Requested Party, include permission for the person to be held in custody during transit.

5. Where a person is being held in custody pursuant to paragraph 4 of this Article, the Party in whose territory the person is being held may direct that the person be released if transportation is not continued within a reasonable time.

ARTICLE 20

EXPENSES

1. The expenses occurred from the extradition in the territory of the Requested Party shall be borne by that Party until the surrender of the extradited person.

2. The expenses occurred from the transit in the territory of the Requested Party shall be borne by the Requesting Party.

3. The Requesting Party shall bear the expenses incurred in conveying the extradited person from the territory of the Requested Party from the time receiving that person.

4. If there are any extraordinary expenses required to execute the extradition request, both Parties shall consult each other to define the terms and conditions of bearing the expenses.

ARTICLE 21

AMENDMENT AND SUPPLEMENT

This Treaty may be amended or supplemented through written consent by the Parties.

Any amendment or supplement shall become an integral part of this Treaty.

ARTICLE 22

RATIFICATION, ENTRY INTO FORCE AND TERMINATION

1. This Treaty is subject to ratification. This Treaty shall enter into force on the thirtieth (30th) day from the date of the receipt of the last instrument of ratification through diplomatic channels.

2. Either Party may terminate this Treaty by notice in writing at any time to the other Party through diplomatic channels. Termination shall take effect after six

(06) months from the date on which the notice is received by other Party. Termination shall not affect any process of extradition conducted before the termination of this Treaty.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by the Kingdom of Cambodia and the Socialist Republic of Viet Nam, have signed this Treaty.

Done in the city of Ha Noi on 26..... December 2013, in duplicate, in the Khmer, Vietnamese and English languages; all texts being equally authentic. In case of any conflict or different interpretation, the English text shall prevail.

**FOR THE KINGDOM OF
CAMBODIA**

**FOR THE SOCIALIST REPUBLIC OF
VIET NAM**

HIỆP ĐỊNH
VỀ
DẪN ĐỘ
GIỮA
VƯƠNG QUỐC CẨM-PU-CHIA
VÀ
CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

**HIỆP ĐỊNH VỀ DẪN ĐỘ
GIỮA
VƯƠNG QUỐC CẨM-PU-CHIA
VÀ
CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM**

Vương quốc Cẩm-pu-chia và Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam (sau đây gọi chung là "các Bên", gọi riêng là "mỗi Bên");

Với mong muốn nâng cao hơn nữa hiệu quả hợp tác chống tội phạm giữa hai nước trên cơ sở tôn trọng chủ quyền, bình đẳng và cùng có lợi thông qua việc ký kết một hiệp định về dẫn độ người phạm tội,

Đã thoả thuận như sau:

ĐIỀU 1

NGHĨA VỤ DẪN ĐỘ

Theo quy định của Hiệp định này, mỗi Bên đồng ý dẫn độ cho Bên kia bất kỳ người nào đang có mặt trên lãnh thổ của mình mà Bên đó yêu cầu để tiến hành truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc thi hành án vì một tội có thể bị dẫn độ.

ĐIỀU 2

CÁC TỘI BỊ DẪN ĐỘ

1. Các tội có thể bị dẫn độ theo quy định của Hiệp định này là các tội có thể bị xử phạt tù với thời hạn từ hai (02) năm trở lên hoặc nghiêm khắc hơn theo quy định pháp luật của cả hai Bên.

2. Trong trường hợp yêu cầu dẫn độ liên quan tới một người bị kết án về tội bị yêu cầu dẫn độ để thi hành hình phạt tù, thì việc dẫn độ chỉ được thực hiện nếu thời hạn chấp hành hình phạt còn lại ít nhất sáu (06) tháng.

3. Phù hợp với quy định của Điều này, việc xác định một hành vi phạm tội bị coi là tội phạm theo pháp luật của Bên yêu cầu và Bên được yêu cầu, mặc dù:

a) Nhóm tội có thể được quy định khác nhau; hoặc

b) Bản chất pháp lý của tội phạm, việc sử dụng thuật ngữ, tội danh hoặc việc xác định các đặc điểm của tội phạm khác nhau; hoặc

c) Các yếu tố cấu thành tội phạm theo pháp luật của Bên yêu cầu và Bên được yêu cầu khác nhau nhưng tổng hợp các yếu tố của sự kiện do Bên yêu cầu cung cấp đủ yếu tố xác định cấu thành tội phạm theo quy định của pháp luật hiện hành của Bên được yêu cầu.

4. Trong trường hợp tội phạm được thực hiện bên ngoài lãnh thổ của Bên yêu cầu, việc dẫn độ sẽ được tiến hành khi pháp luật của Bên được yêu cầu cũng quy định hình phạt đối với tội phạm đó và người bị yêu cầu dẫn độ là công dân của Bên yêu cầu. Trường hợp pháp luật của Bên được yêu cầu không quy định như vậy, Bên được yêu cầu có quyền quyết định việc dẫn độ.

ĐIỀU 3

TỪ CHỐI DẪN ĐỘ

1. Việc dẫn độ sẽ bị từ chối trong các trường hợp sau:

a) Tội phạm bị truy tố có tính chất chính trị. Tuy nhiên, hành vi bạo lực gây tổn hại đến tính mạng, thân thể, hoặc tự do cá nhân không được coi là có tính chất chính trị;

b) Tội phạm bị yêu cầu dẫn độ là tội phạm quân sự;

c) Có căn cứ rõ ràng thể hiện rằng yêu cầu dẫn độ đối với một tội phạm nhằm truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc trừng phạt người bị yêu cầu dẫn độ vì lý do chủng tộc, giới tính, ngôn ngữ, tôn giáo, quốc tịch, quan điểm chính trị, hay địa vị của người đó có thể làm người đó bị ảnh hưởng bởi các lý do trên;

d) Người bị yêu cầu dẫn độ đã được tuyên vô tội hoặc được đặc xá hoặc đã thi hành hình phạt về tội mà người này bị yêu cầu dẫn độ theo pháp luật của Bên được yêu cầu, hay của quốc gia thứ ba;

e) Theo pháp luật của Bên yêu cầu và Bên được yêu cầu, người bị yêu cầu dẫn độ được miễn truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc miễn thi hành hình phạt vì lý do hết thời hiệu;

f) Bên được yêu cầu có căn cứ để xác định rằng người bị yêu cầu dẫn độ sẽ bị tra tấn hoặc đối xử hay trừng phạt một cách tàn bạo và vô nhân đạo; hoặc

g) Bên được yêu cầu đã tuyên bản án đối với người được yêu cầu về cùng một tội trước khi đưa ra yêu cầu dẫn độ.

2. Việc dẫn độ có thể bị từ chối trong các trường hợp sau:

a) Người bị yêu cầu dẫn độ đang bị truy cứu trách nhiệm hình sự ở Bên được yêu cầu về hành vi phạm tội được nêu trong yêu cầu dẫn độ;

b) Theo pháp luật của mình, Bên được yêu cầu có thẩm quyền tài phán đối với tội phạm nêu trong yêu cầu dẫn độ. Trong trường hợp này, cơ quan có thẩm quyền của Bên được yêu cầu sẽ tiến hành các thủ tục tố tụng để truy cứu trách nhiệm hình sự đối với người đó;

c) Trong trường hợp đặc biệt, Bên được yêu cầu khi xem xét mức độ nghiêm trọng của tội phạm và lợi ích của Bên yêu cầu cho rằng việc dẫn độ sẽ không phù hợp với tinh thần nhân đạo vì hoàn cảnh cá nhân của người bị yêu cầu dẫn độ;

d) Tội phạm mà người bị yêu cầu dẫn độ bị buộc tội hoặc kết án hay vì bất kỳ tội nào mà vì đó người này bị giam giữ hoặc xét xử theo Hiệp định này, có hình phạt tử hình theo pháp luật của Bên yêu cầu, trừ khi Bên này cam kết sẽ không áp dụng hình phạt tử hình hoặc nếu có áp dụng thì không thi hành hình phạt tử hình đó.

3. Trong trường hợp từ chối yêu cầu dẫn độ, Bên được yêu cầu phải thông báo bằng văn bản cho Bên yêu cầu trong khoảng thời gian phù hợp và phải nêu rõ lý do từ chối.

ĐIỀU 4

DẪN ĐỘ CÔNG DÂN

1. Mỗi Bên có quyền từ chối dẫn độ công dân của quốc gia mình. Quốc tịch của người bị yêu cầu dẫn độ được xác định vào thời điểm thực hiện hành vi phạm tội nêu trong yêu cầu dẫn độ.

2. Khi Bên được yêu cầu từ chối dẫn độ công dân, phù hợp với pháp luật của mình và theo đề nghị của Bên yêu cầu, Bên được yêu cầu sẽ chuyển vụ án đó cho cơ quan có thẩm quyền để truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc xét xử. Vì mục đích này, Bên yêu cầu sẽ chuyển cho Bên được yêu cầu các tài liệu và chứng cứ có liên quan đến vụ án.

ĐIỀU 5

MỐI QUAN HỆ VỚI CÁC ĐIỀU ƯỚC QUỐC TẾ KHÁC

Hiệp định này sẽ không ảnh hưởng đến bất kỳ quyền và nghĩa vụ nào theo các điều ước quốc tế khác mà cả hai Bên là thành viên.

ĐIỀU 6

THỦ TỤC

Trừ khi Hiệp định này có quy định khác, chỉ pháp luật của Bên được yêu cầu được áp dụng đối với thủ tục bắt khẩn cấp, dẫn độ và quá cảnh.

ĐIỀU 7

CƠ QUAN TRUNG ƯƠNG

Cơ quan trung ương của Vương quốc Căm-pu-chia là Bộ Tư pháp.

Cơ quan trung ương của Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Bộ Công an.

Mỗi Bên có thể thay đổi Cơ quan trung ương của mình nhưng phải thông báo cho Bên kia về sự thay đổi đó thông qua đường ngoại giao.

Các Bên liên hệ trực tiếp với nhau khi thực hiện Hiệp định này thông qua Cơ quan trung ương.

ĐIỀU 8

THỦ TỤC DẪN ĐỘ VÀ CÁC TÀI LIỆU CẦN THIẾT

1. Yêu cầu dẫn độ phải lập bằng văn bản và được gửi thông qua Cơ quan trung ương của các Bên. Trong trường hợp cần thiết, các Bên có thể liên hệ thông qua đường ngoại giao. Tất cả các tài liệu kèm theo yêu cầu dẫn độ phải được chứng nhận theo quy định tại khoản 2 Điều 10 của Hiệp định này. Yêu cầu dẫn độ và tài liệu kèm theo được sao thành 03 bản. Các bản sao không cần phải chứng thực. Yêu cầu dẫn độ phải kèm theo các tài liệu sau:

a) Văn bản tóm tắt sự kiện nêu trong yêu cầu dẫn độ để xác định thời gian, địa điểm phạm tội và đặc điểm pháp lý của tội phạm;

b) Văn bản mô tả đặc điểm nhân thân của người nêu trong yêu cầu dẫn độ và thông tin liên quan về đặc điểm nhận dạng, quốc tịch, và nếu có thể, địa điểm của người bị yêu cầu dẫn độ;

c) Các điều khoản của pháp luật quy định về yếu tố cấu thành cơ bản và tội danh được nêu trong yêu cầu dẫn độ và hình phạt đối với tội phạm đó;

d) Các điều khoản của pháp luật quy định thời hiệu truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc thi hành án đối với tội đó, nếu có.

2. Yêu cầu dẫn độ liên quan đến người bị yêu cầu để truy tố sẽ phải kèm theo:

a) Bản gốc quyết định truy nã và hai (02) bản sao chứng thực quyết định truy nã do cơ quan có thẩm quyền của Bên yêu cầu ban hành; và

b) Bản giải trình về việc bắt và giam giữ để xét xử, bao gồm tài liệu chứng minh rằng người bị yêu cầu là người nêu trong quyết định truy nã.

3. Khi yêu cầu dẫn độ liên quan đến một người đã bị kết án, ngoài các tài liệu yêu cầu theo khoản 1 Điều này, còn phải kèm theo:

a) Bản gốc bản án có hiệu lực pháp luật và hai (02) bản sao chứng thực bản án này do tòa án của Bên yêu cầu đã tuyên;

b) Văn bản xác nhận người bị yêu cầu là người nêu trong bản án;

c) Văn bản xác định thời hạn đã chấp hành hình phạt; và

d) Văn bản quy định về cơ sở pháp lý để người bị yêu cầu dẫn độ chuẩn bị kháng cáo hoặc xét xử lại với sự có mặt của người đó, nếu người đó đã bị kết án vắng mặt.

4. Tài liệu kèm theo yêu cầu dẫn độ phải được gửi cùng với một bản dịch ra ngôn ngữ chính thức của Bên được yêu cầu.

ĐIỀU 9

DẪN ĐỘ ĐƠN GIẢN

Trong phạm vi pháp luật của Bên được yêu cầu cho phép, việc dẫn độ có thể được thực hiện theo các điều khoản của Hiệp định này nếu người bị yêu cầu dẫn độ đồng ý với việc dẫn độ sau khi nhận được đầy đủ thông tin về hậu quả của việc dẫn độ do cơ quan có thẩm quyền của Bên yêu cầu cung cấp, mặc dù các yêu cầu tại Điều 8 Hiệp định này chưa được đáp ứng đầy đủ.

ĐIỀU 10

CHỨNG NHẬN CÁC TÀI LIỆU KÈM THEO

1. Tài liệu gửi kèm theo yêu cầu dẫn độ quy định tại Điều 8 của Hiệp định này nếu được Bên yêu cầu chứng nhận trong bất kỳ quá trình dẫn độ nào sẽ được công nhận trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu.

2. Một văn bản được chứng nhận theo quy định của Hiệp định này nếu được ký và chứng nhận bằng chữ ký của người có thẩm quyền và được đóng dấu chính thức của cơ quan có thẩm quyền của Bên yêu cầu.

ĐIỀU 11

THÔNG TIN BỔ SUNG

Trường hợp Bên được yêu cầu xét thấy thông tin đã cung cấp kèm theo yêu cầu dẫn độ là không đầy đủ để tiến hành dẫn độ theo Hiệp định này, thì Bên đó có thể yêu cầu cung cấp thêm thông tin trong thời hạn phù hợp do Bên được yêu cầu ấn định.

ĐIỀU 12

BẮT KHẨN CẤP

1. Trong trường hợp khẩn cấp, cơ quan có thẩm quyền của Bên yêu cầu có thể yêu cầu bắt khẩn cấp người bị yêu cầu dẫn độ trước khi yêu cầu dẫn độ chính thức được gửi thông qua Cơ quan trung ương.

Yêu cầu bắt khẩn cấp được lập bằng văn bản và được gửi cho cơ quan có thẩm quyền của Bên được yêu cầu thông qua kênh ngoại giao hoặc thông qua Tổ chức Cảnh sát hình sự quốc tế (INTERPOL) hoặc kênh khác, bao gồm cả các phương tiện điện tử được các Bên chấp nhận.

2. Yêu cầu sẽ gồm các nội dung sau:

- a) Văn bản nêu lý do cấp thiết của việc gửi yêu cầu;
- b) Văn bản mô tả về người bị bắt để dẫn độ và nếu có thể, ảnh hoặc dấu vân tay;
- c) Nơi cư trú của người bị yêu cầu, nếu đã biết;
- d) Văn bản mô tả hành vi phạm tội của người bị yêu cầu bắt khẩn cấp;
- e) Trích dẫn văn bản pháp luật quy định các yếu tố cấu thành và tội danh được nêu trong yêu cầu bắt khẩn cấp và hình phạt đối với tội đó;
- f) Quyết định truy nã hoặc bản án đã có hiệu lực pháp luật đối với người bị bắt;
- g) Văn bản về hình phạt có thể hoặc đã được áp dụng đối với các tội phạm đó; và

h) Văn bản khẳng định rõ sẽ gửi yêu cầu dẫn độ đối với người bị bắt.

3. Sau khi nhận được yêu cầu bắt khẩn cấp, phù hợp với pháp luật trong nước, Bên được yêu cầu sẽ tiến hành các thủ tục cần thiết để bảo đảm việc bắt giữ người bị yêu cầu dẫn độ và thông báo ngay kết quả cho Bên yêu cầu.

4. Một người bị bắt giữ theo yêu cầu bắt khẩn cấp sẽ được trả tự do sau sáu mươi (60) ngày kể từ ngày người đó bị bắt giữ nếu Bên được yêu cầu không nhận được yêu cầu dẫn độ cùng các tài liệu như quy định tại Điều 8 của Hiệp định này.

5. Việc trả tự do cho một người theo khoản 4 của Điều này sẽ không cản trở thủ tục để dẫn độ người này nếu sau đó lại nhận được yêu cầu dẫn độ.

ĐIỀU 13

NHIỀU YÊU CẦU DẪN ĐỘ ĐỐI VỚI MỘT NGƯỜI

1. Trong trường hợp nhận được yêu cầu dẫn độ từ hai hay nhiều quốc gia đối với cùng một người thì Bên được yêu cầu sẽ quyết định dẫn độ người đó cho một trong các quốc gia nêu trên và thông báo quyết định của mình cho Bên yêu cầu.

2. Khi quyết định dẫn độ một người cho một quốc gia nào đó, Bên được yêu cầu phải xem xét tất cả các yếu tố liên quan, cụ thể là:

a) Mức độ nghiêm trọng của từng tội phạm, nếu các yêu cầu liên quan đến các tội phạm khác nhau;

b) Thời gian và địa điểm thực hiện mỗi tội phạm;

c) Ngày đưa ra yêu cầu dẫn độ;

d) Quốc tịch của người bị yêu cầu dẫn độ;

e) Địa điểm thường trú của người bị yêu cầu dẫn độ; và

f) Khả năng dẫn độ tiếp giữa các quốc gia yêu cầu.

ĐIỀU 14

CHUYỂN GIAO NGƯỜI BỊ DẪN ĐỘ

1. Ngay sau khi có quyết định về yêu cầu dẫn độ, Bên được yêu cầu sẽ thông báo quyết định đó cho Bên yêu cầu.

2. Khi yêu cầu dẫn độ được chấp thuận, Bên được yêu cầu sẽ chuyển giao người bị dẫn độ ở một địa điểm trên lãnh thổ của mình theo thỏa thuận của hai Bên.

3. Hai Bên sẽ thỏa thuận để quyết định thời gian và địa điểm chuyển giao người bị yêu cầu dẫn độ. Bên được yêu cầu sẽ thông báo Bên yêu cầu thời gian giam giữ người bị dẫn độ trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu, nếu đã áp dụng biện pháp giam giữ.

4. Bên yêu cầu sẽ đưa người bị dẫn độ ra khỏi lãnh thổ của Bên được yêu cầu trong một thời hạn hợp lý do Bên được yêu cầu ấn định, nếu hết thời hạn trên mà người đó chưa được chuyển đi thì Bên được yêu cầu có thể từ chối dẫn độ người đó về tội được nêu trong yêu cầu dẫn độ.

5. Nếu có tình huống phát sinh vượt quá khả năng kiểm soát của một Bên, cản trở Bên đó chuyển giao hay di chuyển người bị dẫn độ thì phải thông báo cho Bên kia biết. Các Bên sẽ cùng nhau thỏa thuận để xác định thời hạn chuyển giao mới và sẽ áp dụng các quy định tại khoản 4 của Điều này.

ĐIỀU 15

CHUYỂN GIAO TÀI SẢN

1. Trong phạm vi pháp luật của Bên được yêu cầu cho phép và trên cơ sở tôn trọng quyền lợi của quốc gia thứ ba, tất cả các tài sản do phạm tội mà có hoặc cần để làm vật chứng được tìm thấy trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu sẽ được chuyển giao theo đề nghị của Bên yêu cầu nếu việc dẫn độ được chấp thuận.

2. Tài sản theo khoản 1 Điều này sẽ được chuyển giao cho Bên yêu cầu nếu Bên yêu cầu đề nghị, kể cả khi việc dẫn độ không thể thực hiện được vì người bị yêu cầu đã chết, mất tích hoặc trốn thoát.

3. Khi pháp luật của Bên được yêu cầu quy định hoặc vì quyền lợi của quốc gia thứ ba, bất kỳ tài sản nào bị chuyển giao sẽ được hoàn trả lại miễn phí cho Bên được yêu cầu nếu Bên đó đề nghị.

4. Trường hợp các tài sản nêu trên cần thiết để phục vụ việc điều tra hoặc truy tố, xét xử người phạm tội ở Bên được yêu cầu, việc chuyển giao tài sản có thể trì hoãn cho đến khi kết thúc việc điều tra hoặc truy tố, xét xử, hoặc có thể chuyển giao với điều kiện sẽ phải trả lại sau khi kết thúc thủ tục tố tụng ở Bên yêu cầu.

ĐIỀU 16

HOẢN CHUYỂN GIAO VÀ CHUYỂN GIAO TẠM THỜI

1. Bên được yêu cầu có thể hoãn việc chuyển giao một người để tiến hành các thủ tục tố tụng đối với người đó hoặc để người đó có thể chấp hành hình phạt đối với một tội khác với tội bị yêu cầu dẫn độ. Trong trường hợp này, Bên được yêu cầu sẽ thông báo cho Bên yêu cầu.

2. Khi người bị yêu cầu dẫn độ đang thi hành hình phạt trong lãnh thổ của Bên được yêu cầu về một tội khác với tội bị yêu cầu dẫn độ, Bên được yêu cầu có thể chuyển giao tạm thời người đó cho Bên yêu cầu để truy cứu trách nhiệm hình sự về tội bị yêu cầu dẫn độ. Người được chuyển giao đó sẽ được giam giữ trong lãnh thổ của Bên yêu cầu và phải được trao trả lại cho Bên được yêu cầu sau khi kết thúc các thủ tục tố tụng đối với người đó theo các điều kiện mà hai Bên đã thỏa thuận bằng văn bản.

ĐIỀU 17

QUY TẮC ĐẶC BIỆT

1. Một người bị dẫn độ theo Hiệp định này sẽ không bị giam giữ, truy cứu trách nhiệm hình sự hoặc thi hành án trên lãnh thổ của Bên yêu cầu vì bất kỳ tội phạm nào được thực hiện trước khi bị dẫn độ, trừ các trường hợp:

a) Tội phạm đó chính là tội phạm bị yêu cầu dẫn độ;

b) Bất kỳ tội bị dẫn độ nào có thể được xác định theo cùng các dấu hiệu khách quan của tội phạm và có thể bị áp dụng với cùng hình phạt hoặc hình phạt nhẹ hơn hình phạt của tội phạm đã được chấp nhận dẫn độ; hoặc

c) Bất kỳ tội có thể dẫn độ nào mà Bên được yêu cầu chấp thuận. Yêu cầu đề nghị chấp thuận sẽ kèm theo các tài liệu quy định tại Điều 8 Hiệp định này theo yêu cầu của Bên được yêu cầu, cũng như tài liệu hoặc văn bản của người bị dẫn độ có liên quan tới tội phạm.

2. Khoản 1 của Điều này không áp dụng trong trường hợp:

a) Người bị yêu cầu dẫn độ có khả năng rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu nhưng đã không rời khỏi trong thời hạn bốn mươi lăm (45) ngày kể từ ngày người đó được miễn truy cứu trách nhiệm hình sự về tội bị yêu cầu dẫn độ; hoặc

b) Người đó tự nguyện quay trở lại lãnh thổ của Bên yêu cầu sau khi rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu.

ĐIỀU 18

CHUYỂN GIAO CHO NƯỚC THỨ BA

Bên yêu cầu sẽ không dẫn độ người bị yêu cầu dẫn độ cho bất kỳ nước thứ ba nào, trừ trường hợp:

a) Bên được yêu cầu chấp thuận với việc dẫn độ đó. Yêu cầu đề nghị chấp thuận sẽ kèm theo các tài liệu quy định tại Điều 8 của Hiệp định này theo yêu cầu của Bên được yêu cầu, cũng như tài liệu hoặc văn bản của người bị dẫn độ có liên quan tới tội phạm.

b) Người đó có khả năng rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu nhưng không rời khỏi trong thời hạn bốn mươi lăm (45) ngày kể từ ngày người đó được miễn truy cứu trách nhiệm hình sự về tội bị yêu cầu dẫn độ; hoặc

c) Người đó tự nguyện quay trở lại lãnh thổ của Bên yêu cầu sau khi rời khỏi lãnh thổ của Bên yêu cầu.

ĐIỀU 19

QUÁ CẢNH

1. Trong phạm vi pháp luật của nước mình cho phép, việc quá cảnh người bị dẫn độ đến một Bên từ một nước thứ ba qua lãnh thổ của Bên đó sẽ được phép khi có văn bản yêu cầu gửi qua đường ngoại giao hoặc trực tiếp giữa các Cơ quan trung ương của các Bên và việc quá cảnh chỉ được thực hiện sau khi có văn bản chấp nhận việc quá cảnh đó.

2. Không phải xin phép quá cảnh trong trường hợp sử dụng đường hàng không và không dự định hạ cánh trên lãnh thổ của Bên quá cảnh. Nếu tiến hành hạ cánh không dự định trước trên lãnh thổ của Bên quá cảnh thì Bên này có thể yêu cầu Bên kia gửi yêu cầu xin quá cảnh theo quy định tại khoản 1 của Điều này.

3. Trên cơ sở nhận được đề nghị cho phép quá cảnh, Bên được yêu cầu sẽ chấp thuận trừ khi Bên này có những lý do hợp lý để từ chối việc quá cảnh.

4. Việc cho phép quá cảnh một người sẽ tuân theo pháp luật của Bên được yêu cầu, bao gồm cả việc cho phép giam giữ người đó trong thời gian quá cảnh.

5. Khi một người bị giam giữ theo khoản 4 Điều này, Bên mà người này bị giam giữ có thể ra lệnh trả tự do cho người này nếu việc chuyển giao không được tiếp tục trong thời gian hợp lý.

ĐIỀU 20

CHI PHÍ

1. Các chi phí phát sinh từ việc dẫn độ cho đến khi chuyển giao người bị dẫn độ trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu sẽ do Bên được yêu cầu chi trả.
2. Các chi phí phát sinh từ việc quá cảnh người bị dẫn độ trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu sẽ do Bên yêu cầu chi trả.
3. Bên yêu cầu sẽ chịu các chi phí phát sinh trong áp giải người bị dẫn độ từ khi tiếp nhận người này trên lãnh thổ của Bên được yêu cầu.
4. Trong trường hợp phát sinh chi phí bất thường trong việc thực hiện yêu cầu dẫn độ, hai Bên sẽ thống nhất để xác định các chi phí và điều kiện cho việc chi trả chi phí này.

ĐIỀU 21

SỬA ĐỔI VÀ BỔ SUNG

Hiệp định này có thể được sửa đổi, bổ sung theo văn bản thỏa thuận giữa hai Bên ký kết.

Bất kỳ sửa đổi, bổ sung nào sẽ tạo thành một phần của Hiệp định này.

ĐIỀU 22

PHÊ CHUẨN, HIỆU LỰC VÀ

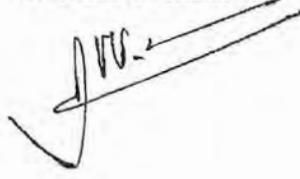
VIỆC CHẤM DỨT HIỆU LỰC CỦA HIỆP ĐỊNH

1. Hiệp định này phải được phê chuẩn. Hiệp định này sẽ có hiệu lực vào ngày thứ ba mươi (30) kể từ ngày nhận được văn kiện phê chuẩn sau cùng thông qua kênh ngoại giao.
2. Mỗi Bên có thể chấm dứt Hiệp định này vào bất kỳ thời điểm nào bằng việc gửi thông báo bằng văn bản cho Bên kia thông qua kênh ngoại giao. Việc chấm dứt sẽ có hiệu lực sau sáu (06) tháng kể từ ngày Bên ký kết kia nhận được thông báo đó. Việc chấm dứt Hiệp định sẽ không ảnh hưởng đến bất kỳ quá trình dẫn độ nào được bắt đầu trước khi chấm dứt Hiệp định.

ĐỂ LÀM BẰNG, những người ký tên dưới đây, được Vương quốc Cầm-pu-chia và Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam uỷ quyền đầy đủ, đã ký Hiệp định này.

Hiệp định này được làm tại Hà Nội vào ngày 26.....tháng 12 năm 2013 thành hai bản gốc bằng tiếng Khơ-me, tiếng Việt và tiếng Anh; các bản đều có giá trị như nhau. Trong trường hợp có sự khác biệt trong giải thích Hiệp định thì sẽ căn cứ vào bản tiếng Anh.

**THAY MẶT
VƯƠNG QUỐC
CẦM-PU-CHIA**

**THAY MẶT
CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM**

K R E T

NS / KRT / 0614 / 811

Nous

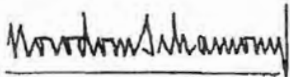
*Preah Naruna Preah Bat Samdech
Preah Boromneath Norodom Sihamoni
Roi du Cambodge*

NOMMONS

*Monsieur Philippe Buisson,
Mandarin de la Cour Royale du Cambodge.*

ព.រ. ១៤០៦.៨៤៥

បានប្រថាប់ព្រះរាជលញ្ឆករហើយ

Fait au Palais Royal, le 26 Juin 2014

N° 037/14.P.R

